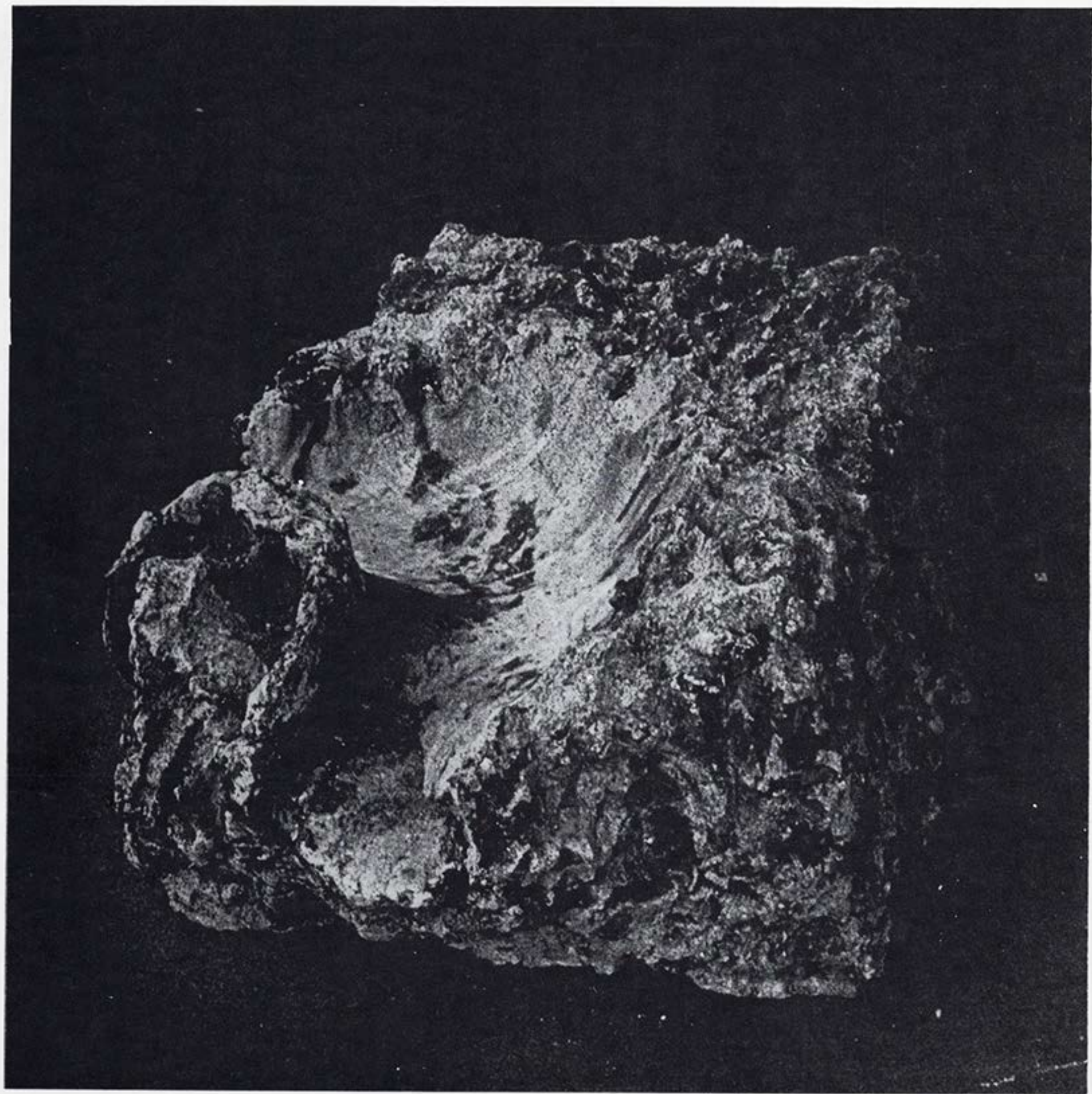

КОЈИЋ

СЛОБОДАН којићскулптуре којићслободанскулптуре
скулптуреслободан којићскулптуре којићслободан
КОЈИЋ слободаскулптуре којић
слободанскулптуре којићслободан
СКУЛПТУРЕ којићслободан

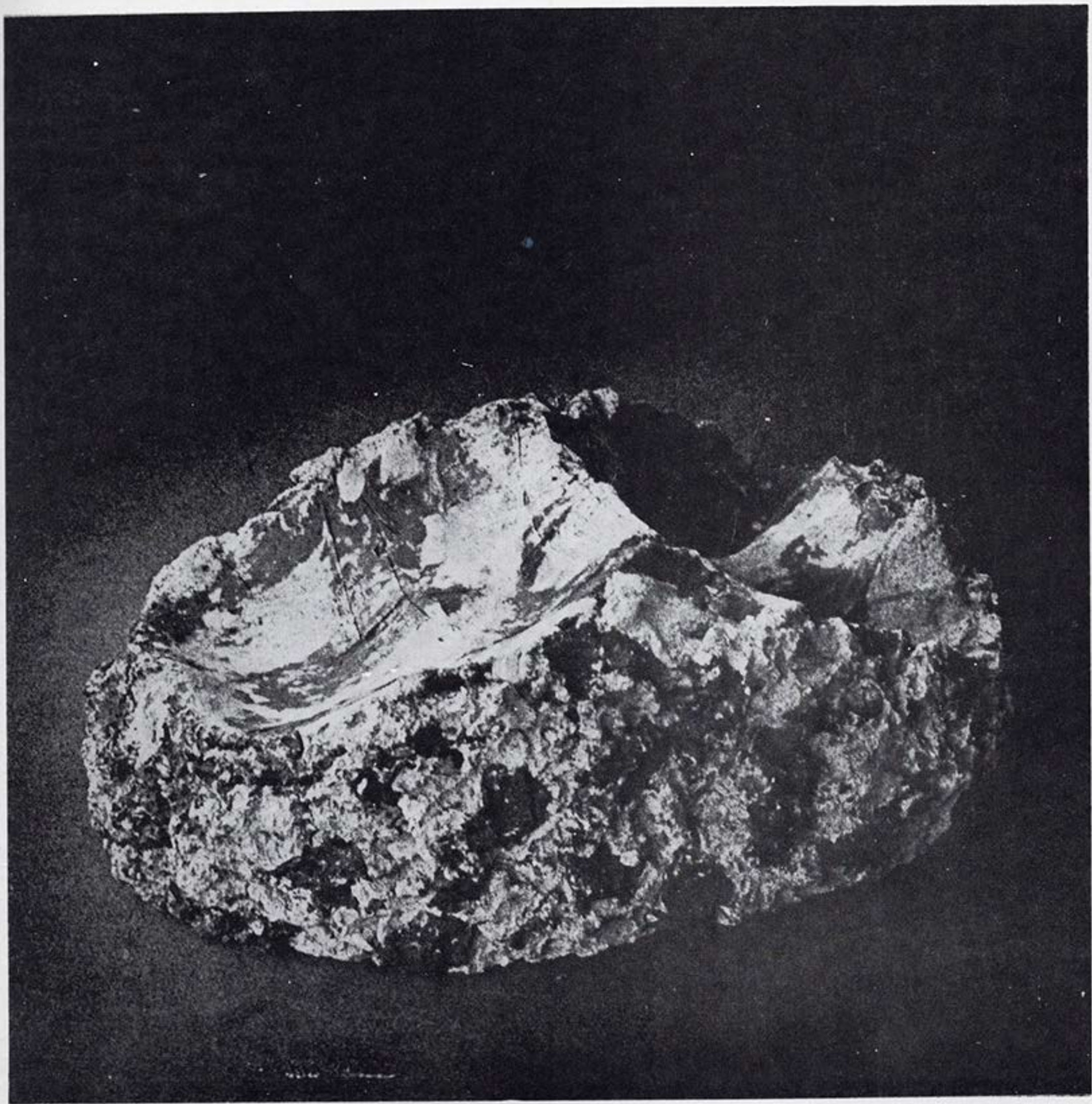
19.02.—5.03.1985.

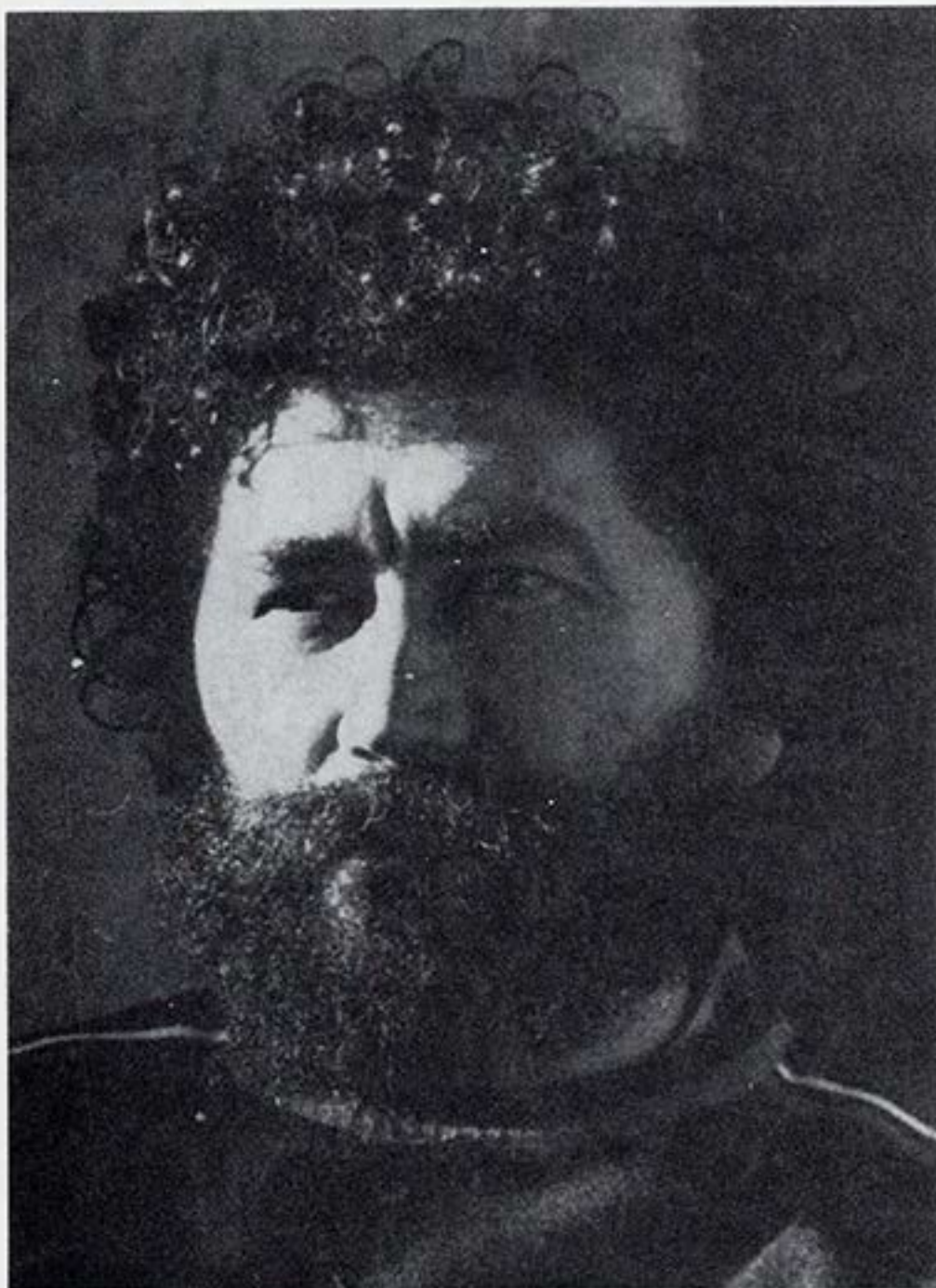

Ако бисмо вајара Слободана Којића одстранили из његове средине, ако бисмо му наредили да свесно и заувек напусти своју родну Кикинду, ми бисмо насилно прекинули ток развоја његовог стваралаштва, отворили рану која никад више не би зацелила. И тако морамо сад говорити не о припадности Којића глини већ о његовој обузетости њоме. На дну некадањег Панонског мора, усред неизмерних количина глине, у просторијама бивше циглане (ту је његово пространо радилиште) које — пошто је усред овакве стваралачке тишине пожелео друштво марљиво у истој мери као он — дели са позваним гостима јединственог вајарског симпозија TERRA.

Но упркос свим тим непосредним и зацело веома утицајним контактима Којић остаје ауторитативан. До крајности поштује материјал, јер он га заправо само меси, гњечи, притиска натраг земљи; није то зато што себи не би можда дозволио да га диже и наноси на метар и више високу масу која се уосталом даје сасвим лепо пећи у кикиндским специјалним пећима, већ је ствар у томе што у свом срцу Којић остаје веран земљи. Зна да му је потребно само ослушнути је, на њу дословно лећи па да у себи зачује и препозна визију некадањег немирног Панонског мора које данас, као осебујан спомен, меко клизи између његових дланова, зауставља на прстима, отискује његова боса стопала, дозвољавајући му да чучне, да седне у ту глинасту масу, да се са њом стопи. Овако схватајући антропометријску диспозицију вајарске масе, Којић са посматрања површине залази такође у дубину, у унутарњу структуру; на то га тера његов смисао да ослушкује, да опажа како се из другог, најплоднијег дела земље, из њене дубине успиње органски раст, његове различите врсте: за уметника је то визуелно-психички надражај посебне врсте, узбуђење које распирује запретане жеље све тамо до бизарности односно до најразбуктаније чулности...

Ако материјал, маса, простор представљају основне формалне вајарске категорије, онда њихова композиција чини одређену ликовну целину: при том Којић води рачуна у првом реду и изнад свега о површинској структури која је сва крхка и порозна, о унутарњој енергији коју зрачи маса, о колориту који је неопходан и нормалан саставни део те ликовне целине. У хармоничној уравнотежености целокупне те савремене вајарске елементарности, што јој оправдано припада и ознака „апстрактна класика“, у Којићевом делу откривамо оно чему је Херберт Рид онако тачно дао назив скулптурална емоција.

Све изложене теракоте су из циклуса TERRA, а настале су током 1984. године.

Рођен 31. VIII 1944. године у Кикинди. Основну школу и гимназију завршио у родном месту. Дипломирао на ФЛУ 1971. године, а магистрирао на истом факултету у класи професора Миодрага Поповића 1974. године. Ради као професор на Педагошкој академији „Зора Крцалић Зага“ у Кикинди.

Адреса: Браће Татића 10
тел: (023) 522-789
К И К И Н Д А

Члан УЛУС-а од 1972. године и УЛУВ-а од 1974. године.

Добитник награде ФЛУ за скулптуру, Илија Коларевић 1971. године.

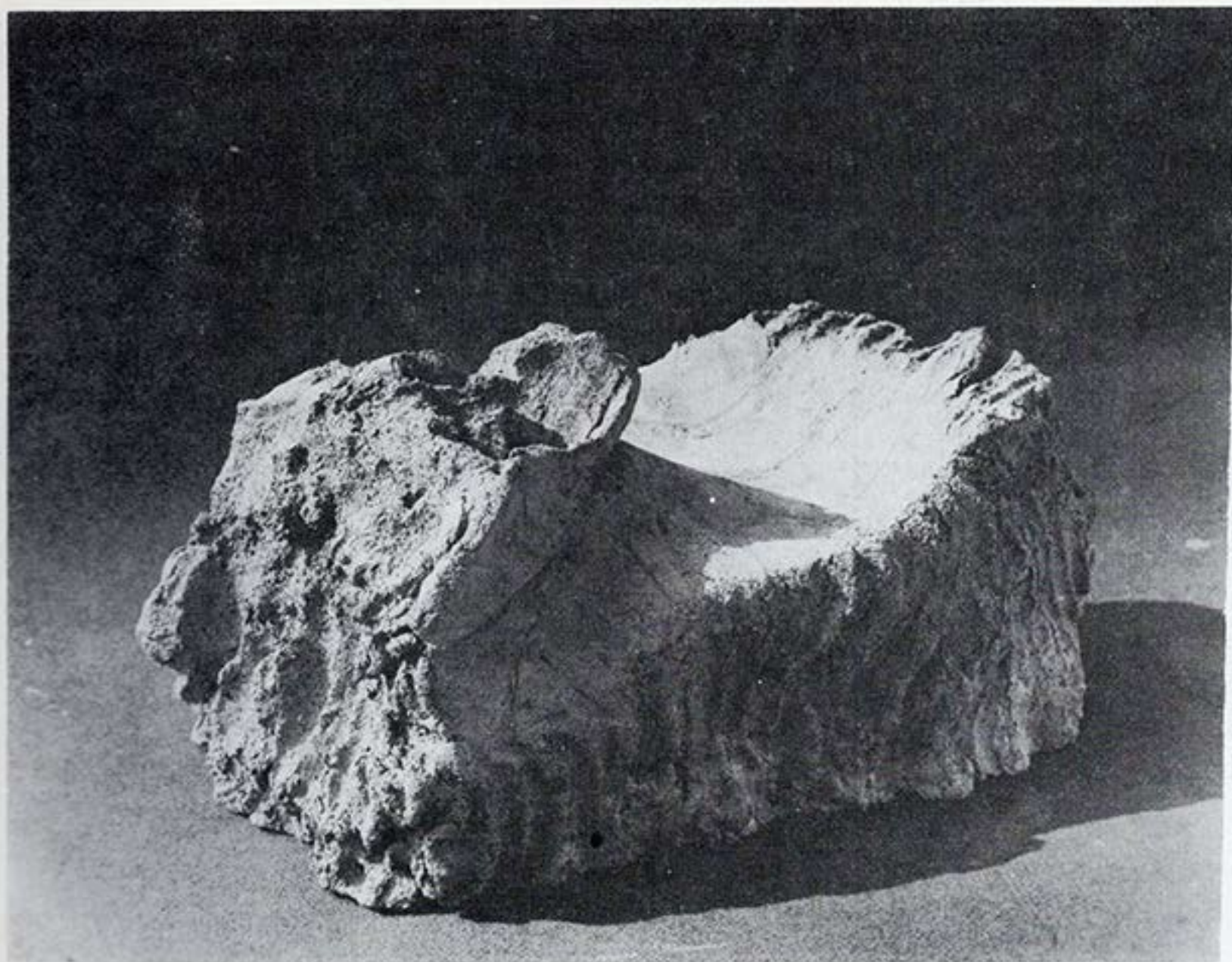
Добитник награде УЛУВ-а за скулптуру, 1984. године.

Аутор споменика кикиндским интернирцима у Кикинди; споменика палим борцима у НОБ-у у Мокрину; споменика „Братство Јединство“ у Бан. Тополи и фонтане у Кикинди.

Аутор јавних бисти: Петра Драпшина, Роберта Толингера, Лидије Алдан у Кикинди; Васе Стајића у Мокрину; Миливоја Оморца у Ибошу.

Излагао самостално у Крагујевцу, Новом Саду и Кикинди.

Излагао на колективним изложбама: у Београду, Новом Саду, Приштини, Панчеву, Срем. Митровици, Зрењанину, Краљеву, Чачку, Бихаћу, Кикинди, Мокрину, Љубљани, Рибници и Бекешћаби (НР Мађарска).

Галерија Коларчевог народног универзитета

Савет Галерије КНУ:

Љиљана Слијепчевић, Емир Драгуљ,
Милун Видић, Јован Ракицић и
Велизар Крстић

Уредник каталога:

Владимир Розић

Техничка опрема каталога:

Јелена Крунић

Издавач:

Коларчев народни универзитет
Београд Студентски трг 5, тел. 638-472

Штампа:

„Радиша Тимотић“, Београд, Јакшићева 9.